

Alicja Szałagan

"Stefana Otwinowskiego teoria i praktyka samosądu", Stanisław Stanuch, "Miesięcznik Literacki" nr 6 (1977) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 20/4 (66), 185

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ STANUCH Stanisław: Stefana Otwinowskiego teoria i praktyka samosądu. "Miesięcznik Literacki" 1977 nr 6 s. 53-61.

Twórczość Otwinowskiego cechuje, zdaniem autora, niesłychana konsekwencja w kształtowaniu form prozatorskich i światopoglądu artystycznego. Analiza tej twórczości koncentruje się wokół zagadnień: problemu bohatera, konstrukcji fabuły, procesu odejścia od Huxleyowskiej formuły kontrapunktu do własnej formuły "miękkiego montażu", oznaczającej ruchomość czasu i kreowanej rzeczywistości. Wierność postawionym założeniom powoduje, że pisarstwo Otwinowskiego zachowuje odrębne miejsce zarówno w sposobie formalnego ukształtowania, jak i penetracji rzeczywistości spoza "Wielkiego tematu".

BP/66/61

A.Sz.

/II/ STĘPIEŃ Marian: Jak Wierzyński pisał książkę o Chopinie. "Miesięcznik Literacki" 1977 nr 5 s. 77-85.

Artykuł jest próbą odpowiedzi na pytania o genezę i sposób pisania przez Wierzyńskiego książki o Chopinie. Podjęcie tej problematyki pozwala wydobyć z tekstu, pozornie nie ujawniane, ślady osobowości i postawy światopoglądowej poety widoczne w konstrukcji postaci kompozytora. Na naturalne związki łączące obu artystów (biografia emigranta) wskazuje znaczenie, jakie przypisywał Wierzyński notatkom Chopina prowadzonym przez niego w 1831 r. w Stuttgarcie, a związanym z wiadomościami o upadku powstania listopadowego.

BP/66/62

J.B.